

Městský soud v Praze
Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

Žalobce: Tomáš Pavlacký, bytem Praha 3

Žalovaný: 1. Ministerstvo vnitra České republiky
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

2. Policejní prezidium Policie České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7

3. Policie České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7

4. Okresní velitelství Policie ČR Tachov
Plánská 2032
347 01 Tachov

**Správní žaloba
proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního
orgánu
podaná podle § 82 et. seq. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu
správního (dále jen „SŘS“)**

P e t k r a t

Soudní poplatek: 1 000,- (jeden tisíc) Kč, ve formě kolku nalepen

Přílohy
dle textu

I. Popis nezákonného zásahu a okolností, za kterých k němu došlo

Ve dnech 29. až 30.7.2005 se žalobce zúčastnil na pozemku společnosti Italinvest, spol. s r.o. na katastrálním území obce Mlýnec na Tachovsku, taneční akce s reprodukovanou hudbou konané pod širým nebem, pro kterou se vžil název CzechTek.

Během celého pátku 29.7.2005 a dopoledne následujícího dne probíhala akce běžným způsobem, nekonfliktně, nenásilně a dále přicházeli další účastníci, a to v sobotu 30.7.2005 i motorizovaně. Účastníci většinou tancovali, posedávali na louce, komunikovali, poslouchali hudbu, opalovali se apod. Míra porušování právních předpisů nebyla o nic větší než na komerčně organizované akci podobného typu a počtu osob, tedy sporadické méně závažné porušení správních předpisů individuálními účastníky. Jednalo se zejména o několik založených ohnišť.

Dne 30.7.2005 byla mezi 16,00 a 16,10 hodinou učiněna Policií ČR výzva k opuštění pozemků. Ačkoliv výzvy byla činěna opakovaně, nebyla činěna hlasitě a důsledně tak, aby přehlušila hudbu a byla zřejmá všem účastníkům. Velká část účastníků včetně žalobce výzvu neslyšela. V 16,36 byl zahájen služební zákrok pod hromadným velením. V jeho rámci byly použity kromě hmatů, chvatů, úderů a kopů další donucovací prostředky: slzotvorné prostředky, obušky, pouta, vodní stříkač, zásahové výbušky. Jeho cílem bylo vytlačit účastníky CzechTeku z pozemků, kde se zdržovali a ukončit celou akci tj. hudební produkci i pobyt osob na pozemku. Jelikož se však zasahující policisté ocitli uprostřed louky a účastníci akce je obklopovali z více stran, což zjevně nebylo účelem zákroku, byl zákrok ukončen zhruba v 19,30 hodin.

Po ukončení prvního zákroku zůstal žalobce na louce obdobně jako další účastníci. Jednak si vysvětloval upuštění od odpoledního zákroku jako uznání resp. seznání legality CzechTeku a jednak měl v úmyslu kontaktovat několik svých přátel.

V 20,23 hodin téhož dne byla učiněna druhá výzva k opuštění pozemků účastníky. I tato výzva nebyla slyšitelná pro velkou část účastníků, ani žalobce ji nezaregistroval. V 20,35 byl zahájen druhý služební zákrok pod jednotným velením. Policisté postupovali proti účastníkům s cílem rozptýlit je a ukončit akci; používali stejné donucovací prostředky jako při prvním zákroku. Zákrok trval fakticky až zhruba do 23,15 hod dne 30.7.2005.

Vzhledem k tomu, že byl zákrok veden velmi brutálně a žalobce byl svědkem i laikovi zjevných překročení pravomocí policistů (bití a kopání do nehybných osob, cílené vyhazování náloží se slzným plynem do osobních aut a do skupinek osob, svévolné ničení majetku – vybavení soundsystémů a mobilních barů apod.), setrval na místě a snažil se telefonicky a později osobně kontaktovat své známé, kteří se akce zúčastnili. Vzhledem

k tomu, že mobilní síť nefungovala a k tomu, že bylo velmi těžké v průběhu zákroku kohokoli nalézt, jsem žalobce na místě ještě zhruba dvě hodiny po počátku zákroku. Nemohl se rovněž dostat ke svému vozu, který byl až za řadou policistů, ale nebylo mu umožněno tzv. kordonem projít.

Po pořízení poslední fotografie stál žalobce cca 10 metrů od řady policistů a chystal se odejít. V tom okamžiku byl zasažen zásahovou výbuškou přímo do levého oka. V důsledku intenzivního nárazu začal ztrácet vědomí; to zastavila exploze výbušky pod jeho nohama po jejím dopadu na zem. Vyběhl za nejbližší větší vůz a zjistil, že má ruku zakrývající oko plnou krve. V šoku v důsledku bolesti a domnělé ztráty oka proběhl žalobce kordonem policistů, byl doveden k sanitce. Ta jej po základním ošetření odvezla do Fakultní nemocnice v Plzni, kde mu bylo poskytnuto odborné ošetření.

Zásahem výbušky do levého oka bylo žalobci způsobeno zranění oka, konkrétně trhlina a odchlípení sítnice, trhlina živnatky, krvácení za duhovkou, zakalení sklivce a zranění (otok a hematoma) víček. Co se týče následků zranění, nejsou všechny dosud stabilizovány nelze je zatím definitivně určit. Od zranění dne 30.7.2005 dosud je žalobce v pracovní neschopnosti, dne 31.8.2005 proběhla operace odchlípené sítnice, jejíž úspěšnost podle lékařů ještě nelze vyhodnotit.

Zákroky bylo zraněno více než 100 osob z řad účastníků; Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje ošetřila zhruba 100 osob, z toho 34 osob její pracovníci transportovali s těžšími zraněními (zejména zlomeniny končetin, obličejových částí) do zdravotnických zařízení. Další zdravotní následky zákroků se projevili u některých účastníků později; zejména jde o působení zásahových výbušek, s nimiž přišli účastníci do kontaktu při zákrocích nebo při následném úklidu pozemku. Jde nespecifikovaná kožní onemocnění způsobená zřejmě chemickými látkami, které obsahují zásahové výbušky. Při zákrocích bylo zraněno 99 policistů, z toho jeden těžce. V průběhu obou zákroků byla navíc zaznamenána celá řada vybočení z pravomocí jednotlivých policistů spočívajících ve zcela nepřiměřených brutálních fyzických napadeních účastníků i použití nedovolených donucovacích prostředků. Při zákrocích měla řada policistů zakryto své identifikační číslo, případně jej neměla vůbec.

Na místě bylo použito tisíce zásahových výbušek, proudy vody a slzný plyn byl na místě přítomen ještě den po zákroku. Seno z takto upraveného pozemku je zřejmě nepoužitelné; v důsledku zákroku se na dané louce nacházelo a zřejmě i nachází množství obtížně odstranitelných střepů ze skleněných lahví.

Obou zákroků se účastnilo zhruba 1300 policistů služby pořádkové policie.

Prostřednictvím obou služebních zákroků pod jednotným velením (dále jen „zákroky“) bylo i přímo zasaženo proti osobě žalobce.

Žalobce tedy napadá dva služební zákroky pod jednotným velením provedené Policií ČR dne 30.7.2005 od 16,36 do 19,30 hodin a od 20,35 do 23,15 hodin

proti účastníkům akce CzechTek na katastrálním území obce Mlýnec na Tachovsku, zejména pozemcích parc.č. 919/13, 191/14, 919/15, 919/16, 919/17, 919/18, 919/19, 919/20, 919/21, 919/22, 919/23, 919/24, 919/25, 849, 919/11, 919/1, 919/46, 918/7, 919/39, 919/40.

Důkazy:

1. Zpráva o příčinách, průběhu a důsledcích událostí na technoparty CzechTek 2005 předložená vládě ministrem vnitra dne 7.9. 2005 a vzata usnesením vlády č. 1158 ze dne 7.9.2005 na vědomí (příloha č.1)
2. Situace v místě konání technoparty CzechTek 2005 a v jiných souvisejících lokalitách ve dnech 29.7. až 1.8.2005 – Příloha č. 2 ke Zprávě o příčinách, průběhu a důsledcích událostí na technoparty CzechTek 2005 (příloha č. 2)
3. článek „Technaři uklízejí louku, na níž se konal CzechTek“ ze dne 4.8.2005, Lidové noviny, internetová verze, online na <http://zpravy.centrum.cz/tisk.phtml?id=382824> (příloha č. 3)
4. reportáž „Zásah policie na technoparty u Mlýnců“ ze dne 31.7.2005, 13,00 hod, ČRo 1 – Radiožurnál: Zápisník domácích zpravodajů, L'ubomír Smatana – přepis ČRo (příloha č. 4)
5. Reportáž TV Nova o neznámém obsahu výbušek ve formě souboru vybusky.wmv (příloha č.5)
6. Videozáznam dokumentující použití nedovolených donucovacích prostředků během zákroku, ve formě souboru czechtek2005-gun.avi (příloha č.5)
7. výpověď žalobce
8. výpověď svědka Ondřeje Holouse, účastníka
9. lékařská zpráva MUDr. Zuzany Flórové z FN v Plzni ze dne 30.7.2005 (příloha č.6)
- 10.lékařská zpráva MUDr. Pavla Němce z Oční ambulance Ústřední vojenské nemocnice ze dne 1.8.2005 (příloha č.7)
- 11.lékařská zpráva MUDr. Pavola Veselého z Oční kliniky FN královské Vinohrady ze dne 31.7.2005 (příloha č. 8)
- 12.lékařská zpráva Oční kliniky Ústřední vojenské nemocnice ze dne 1.9.2005 (příloha č. 9)

II.

Porušení veřejných subjektivních práv žalobce

Zákroky směřovaly k omezení svobody jednotlivců v rámci zákonem dovoleného chování, čímž byla omezena i základní práva osob jako svoboda pohybu, svoboda činit vše, co není zákonem zakázáno, svoboda uměleckého projevu, svoboda sdružování se za jakýmkoliv zákonem uznaným cílem, svoboda shromažďování apod. Vedlejším avšak nikoliv nedůležitým dopadem uplatnění státní moci byly protiprávní útoky na lidskou důstojnost, která je z logiky českého ústavního práva nejvýše ceněnou právem chráněnou hodnotou, na zdraví a životy jednotlivců a dále na právem výslovně nechráněnou, ale právně relevantní důvěru obyvatel v zákonnost postupů orgánů států, která je jednou z nezbytných materiálních podmínek fungování právního státu jako takového.

Zákroky byl konkrétně žalobce poškozen na svém právu pokojně se shromažďovat daném zejména čl. čl.19 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku ČR (dále jen „Listiny“), neboť v důsledku zákroků nemohl toto právo v případě akce CzechTek vykonat v rozsahu v jakém měl v úmyslu.

Cílem zákroků bylo omezení pohybu účastníků a tento byl splněn, neboť zákroky byly vedeny tak, aby se pohyb a pobyt osob odvisel od vůle Policie ČR a nikoli od jejich svobodné vůle. Tak i žalobci bylo znemožněno procházet volně prostorem, zejména pak, když hledal své známé a když chtěl jít ke svému vozu. Tím bylo **zasaženo do jeho svobody pohybu** podle čl. 14 odst. 1 Listiny.

Dále bylo zákroky **porušeno právo žalobce na nedotknutelnost své osoby** garantované čl. 7 odst. 1 Listiny, neboť, jak je uvedeno dále, nešlo o omezení tohoto práva, které by bylo vykonáno na základě zákona. Žalobce utrpěl několik úderů obuškem při prvním zákroku, jednak když položil dotaz jednomu z policistů na důvod zákroku a jednak v situaci, když se snažil pomoci jinému zjevně neoprávněně bitému účastníkovi dostat jej z dosahu ran obuškem. Dále bylo zasaženo do fyzické integrity žalobce explozí granátu se slzným plynem, která jej zranila na krku a zejména pak hozením zásahové výbušky do levého oka, přičemž posledně jmenovaný zásahu je intenzitou i následky značně závažný.

Zákroky rovněž porušily **žalobcovu právo na svobodu projevu a umělecké tvorby** podle čl. 17 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 Listiny, neboť na CzechTek žalobce navštívil kromě jiného také proto, že hudební skupina Dunumba, v níž hraje, měla v sobotu večer na akci vystoupit se svou produkcí. V důsledku zákroků se vystoupení pochopitelně nemohlo realizovat, neboť tyto znemožnily jak přípravu technického zázemí (stavbu pódia pro živou hudbu ad.), tak produkci členů hudební skupiny.

Důkazy:

1. výpověď žalobce; případně též
2. výpověď Martina Pavlackého, člena hudební skupiny Dunumba

III.

Porušení zákona zásahem správního orgánu

V první řadě byl zásahem **porušen ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky** (dále jen „Ústava“), konkrétně jeho čl. 2 odst. 3, který stanoví, že **státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon**. Stejný princip obsahuje též **čl. 2 odst. 2 Listiny**, proto došlo i k jeho porušení. Níže žalobce konkretizuje čím a proč nebyly zásahy vůbec podle zákona přípustné a čím a proč nebyly

zákroky prováděny ani v mezích zákona a způsobem zákonem stanoveným, i pokud by byly přípustné

a) Absence zákonného prostoru pro realizaci zásahu

Výše popsané služební zákroky pod hromadným velením byly provedeny, aniž by byly pro jejich realizaci splněny zákonné podmínky. Služební zákroky pod hromadným velením, tak jako ostatní donucovací prostředky, upravuje zákon č. 283/1991 Sb., o Policii ČR (dále jen „zákon o Policii“).

K donucovacím prostředkům obecně smí sáhnout policie podle § 38 odst. 2 zákona o Policii pouze „v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku a ochrany veřejného pořádku, proti osobě, která je ohrožuje“.

V důsledku konání CzechTeku nebyly nijak ohrožovány osoby, ani policisté. Konáním akce nebyl ohrožován život, zdraví, fyzická integrita osob ani jejich základní práva. Vzhledem k místu konání dostatečně vzdálenému od obydlených částí obce se bezprostřední dopad (především hlasitá hudba) akce omezoval v zásadě jen na účastníky, kteří na CzechTek dostavili dobrovolně.

Konáním účastníků CzechTeku nedošlo ani k ohrožení majetku. V ohrožení nebyl ani majetek účastníků ani majetek společnosti Italinvest, spol. s r.o. Jediným „cizím“ majetkem přicházejícím v úvahu byly pozemky v okolí pozemku společnosti Italinvest, spol. s r.o. Vzhledem k uzavírce všech dopravních komunikací v okolí Policií ČR naprostá většina účastníků na místo akce přicházela pěšky a po k tomu účelu zřízené komunikaci, která vedla až na pozemek.

Docházelo k přecházení části účastníků přes pozemky jiných osob a ke zdržování se části účastníků na těchto pozemcích. Toto jednání však nezakládá ohrožení majetku, zde konkrétních pozemků. Část takto dotčených pozemků je ve vlastnictví obce Újezd nad Přimdou a České republiky. Jejich používání k průchodu je pak plně v souladu se zákonem, který toto v období, kdy není narušena vegetace, výslovně dovoluje.

Pobytem části účastníků na cizích pozemcích nedošlo k tomu, že by byly tyto pozemky či vegetace na nich vystaveny riziku zničení, poškození či ztráty důležitých vlastností. Šlo o posekané louky a činnost na nich se omezovala na prostý pobyt, eventuálně umístění stanu či výjimečně rozdělání ohniště. CzechTek se koná již desátým rokem, téměř vždy na obdobném typu pozemků (louky) a nikdy nebylo zaznamenáno dlouhodobější poškození pozemku či vegetace. Například konání CzechTeku v roce 2004 na katastrálním území obce Boněnov již měsíc po akci nebylo na pozemcích téměř znát. Toho si Policie ČR musela být vědoma, zejména stav pozemků po CzechTeku 2004 ji musel být znám, neboť rozhodování o podmínkách zákroku probíhalo jménem Policie ČR na úrovni stejného místně příslušného ředitelství jako o rok dříve při policejních opatřeních v Boněnově.

Konáním CzechTeku ani jednáním účastníků **nedocházelo ani k narušení veřejného pořádku**. Veřejný pořádek není legálně vymezený pojem; právní nauka i praxe se víceméně shodují, že jde o „ustálený stav

společenských vztahů respektující vžitá či v místě uznávaná pravidla způsobu chování (slušnosti)¹“.

Pojem je jednak relativní ve vztahu k místu a jednak vázaný na vztah ke společnosti. Autonomní akce, kde prakticky nedocházelo ke kontaktu účastníků s jinými osobami nemůže působit pohoršení i kdyby na ní docházelo k „neslušným“ aktivitám. V daném případě lze říci, že aktivity na CzechTeku nepohoršili ani účastníky samé a ani by nepohoršili kohokoli jiného, neboť šlo o obvyklé chování jako na řadě letních hudebních akcí pod širým nebem, jichž jsou každoročně pořádány desítky.

Komfort obyvatel okolních obcí byl narušen zejména vyšším provozem a v důsledku opatření Policie ČR neumožnit vjezd a zpočátku ani vchod účastníků na místo konání akce, též pobytem velkého množství osob a vozů, takto omezených v pohybu, v obci. K tomu však docházelo zejména v průběhu 29.7.2005, tedy den před zákrokem. Pokud v tuto dobu docházelo k narušování veřejného pořádku, šlo o jednání individuálních osob a nikoli v masovém rozsahu (např. znečišťování veřejných prostranství, hluk). Ani to však nemůže být důvodem zákroku proti celé akci den poté.

Žalobce považuje za nutné vypořádat se šířeji se „**zákonností**“ **jednání účastníků CzechTeku ve vztahu k celému spektru právních předpisů**, neboť jednak je posouzení, zda nedošlo k jejich porušení relevantní pro posouzení podmínek zákroků a jednak dosavadní veřejná vyjádření žalovaných i jednotlivých představitelů výkonné moci naznačující celkově kriminogenní povahu CzechTeku, jeho účastníků i aktivit tam provozovaných lze předpokládat jako argumentaci žalovaných ve vyjádření k této žalobě.

Zákonnost konání akce

Specifikem této akce je, že není předem známo místo jejího konání. Samotný tento fakt nezakládá žádné porušení zákona. Jde o specifický rys těchto akcí s výraznou mírou spontaneity. Vzhledem k tomu, že nejde o shromáždění ve smyslu zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, není zde dána povinnost předchozího oznámení konání akce orgánům veřejné správy. Samotným konáním a trváním CzechTeku tedy nebyl porušen žádný právní předpis, ale naopak realizováno právo pokojně se shromažďovat podle čl.19 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku ČR, který se vztahuje na všechna shromáždění osob.

Právní důvod užívání pozemků

Všeobecně bylo z médií známo, že akce se koná na pozemku, jehož majitel dal ke konání akce souhlas Václavu Šroubovi. Policii ČR a dalším orgánům veřejné správy byl souhlas vlastníka pozemku prokázán v brzkých ranních hodinách dne 29.7.2005. Později před prvním zákrokem vznesli někteří účastníci dotaz na velitele zákroku, která část louky je pozemek, který je užíván na základě souhlasu jeho vlastníka. Informaci jim

¹ Vlastimil Ševčík, „Ústavní soudnictví v praxi“, Bulletin advokacie, zvl. Číslo, listopad 1999. s. 42.

však velitel odmítl poskytnout, ať již z důvodu neochoty či neznalosti věci. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že Policie ČR nezajistila (na rozdíl od zajištění soudního znalce určujícího škody na pozemcích) geodeta, aby zaměřil a vyznačil na místě „legální“ pozemek. Geodetovi Janu Štefánkovi, který se 29.7.2005 dostavil na místo a nabídl během dne 30.7.2005 zaměření a vyznačení pozemku, nebylo toto dne 30.7.2005 Policií ČR umožněno. Pokud ovšem žalovaný tvrdí, že pobytem osob na cizích pozemcích se tito dopouštěli trestného činu, odmítnutím Policie ČR poskytnout účastníkům informace o hranicích pozemku nedostáli tito své povinnosti činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti podle § 158 odst. 1 tr.zák.

Pozemek společnosti Italinvest spol. s r.o. má výměru cca 13,26 ha. Účastníci technoparty se zdržovali i na okolních pozemcích, k čemuž souhlas jejich vlastníků neměli. Celkově se účastníci zdržovali na území o výměře zhruba 22 ha. Tím se zřejmě část účastníků pobývajících mimo pozemek společnosti Italinvest dopustila přestupku neoprávněného užívání cizího pozemku podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). Jde o čin typově nižší společenské nebezpečnosti, jehož páčání by mohlo být zamezeno orgány veřejné správy poskytnutím informací o hranicích „legálních“ pozemků a výzvou k užívání právě těchto pozemků (technicky bylo díky vybavení Policie ČR realizovatelné).

Dodržování předpisů správního práva účastníky akce

Co se týče dodržování předpisů na **úseku ochrany veřejného zdraví**, zejména pak zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je prokázáno, že na akci bylo objednáno u společnosti TOI TOI, s.r.o. 40 mobilních WC včetně pravidelného čištění. V důsledku dopravních omezení iniciovaných v průběhu dne 29.7.2005 společnost vypravila prvních 16 WC zařízení dne 30.7.2005; vozu však bylo ve zhruba 14,00 hodin téhož dne Policií ČR zabráněno ve vjezdu na pozemek a instalaci hygienického zázemí. Na akci bylo dostatek balené pitné vody u většiny jednotlivých soundsystémů. Nedošlo tedy k závažnějšímu zaviněnému porušení veřejných zájmů na tomto úseku veřejné správy, což muselo být Policii ČR známo. Plnění povinností ze zákona bylo zabráněno

Je prokázáno a obecně známo, že odpady na akcích typu CzechTek jsou průběžně odstraňovány z pozemků provozovateli soundsystémů z jejich okolí a po skončení akce se koná několik dní poté úklid pozemků částí účastníků akce. Tak tomu bylo v posledních několika letech. Není tedy možné vyvozovat masivní porušení **právní úpravy nakládání s odpady**, zejména tedy zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

Dle **předpisů o ochraně veřejného zdraví** jsou stanoveny **limity hluku v vnějším prostředí** a povinnost provozovatelů zdrojů hluku je dodržovat. Působnost zde vykonávají orgány ochrany veřejného zdraví, které disponují pravomocemi rozhodnout o zastavení zdroje hluku s okamžitým účinkem i o udělování sankcí na porušení povinností na tomto úseku státní správy. Úroveň hladiny akustického tlaku (hluku) nebyla

v průběhu akce měřena ani na místě samém ani v obcích či ve vnitřním prostředí staveb v obci. Je velmi nepravděpodobné, že by byly limity překročeny v obci. Co se týče případného překročení limitů hluku na místě samém, orgány ochrany veřejného zdraví na místě ani poté činné nebyly.

Povinnosti na úseku požární ochrany jsou stanoveny v zákoně č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a v nařízení č. 3/2002 Plzeňského kraje. Lze se domnívat, že část účastníků porušila § 17 odst. 1 tohoto zákona, když založila ohniště bez potřebného dozoru. Jde o porušení zákona řešitelné individuálně, neboť šlo o několik případů. Povinnosti podle uvedeného nařízení jsou adresovány organizátorům akcí. Ti v případě CzechTeku nesplnili povinnost nahlásit kraji počet zúčastněných osob (což zakládá přestupek podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích), není však zřejmé zda splnění povinnosti nebylo zmařeno právě zákroky, tak jako v případě zajištění hygienických podmínek na CzechTeku. Není prokázáno, že nebyly zřízeny požární hlídky podle citovaného předpisu, ostatně dá se předpokládat, že (by) fungovaly, neboť na CzechTeku bývá pravidlem, že požární dozor je vykonáván zejména obsluhou soudsystémů, byť možná méně formálně než předpokládá nařízení (funkce není předem určena pro jednu osobu na celou dobu konání akce). V každém případě se přestupku dopustil pouze organizátor či organizátoři, což je zcela nepatrný zlomek účastníků CzechTeku. Obecně lze říci, že nedošlo k vážnějšímu ohrožení veřejného zájmu na tomto úseku správy.

Porušení přestupkového práva

Kromě výše uvedených je prokázáno, že část účastníků se dopustila přestupku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, tedy neuposlechnutí výzvy veřejného činitele. Jak tvrdí velká část účastníků, výzvy Policie ČR nebyly slyšitelné či srozumitelné na velké části pozemků, což zbavuje jejich neřízení se jimi protiprávnosti; sám první žalovaný ve Zprávě uvádí, že Policie ČR také záhy od výzev „k ukončení protiprávního jednání“ poměrně brzy upustila. Uvedeného přestupku se tak nedopustili v žádném případě všichni účastníci akce a opět jde o jednání nezakládající samo o sobě ohrožení ve smyslu podmínek pro zákrok dle zákona o Policii. V kontext je třeba brát též to, že výzvy byly učiněny v případě prvního zákroku v okamžiku, kdy byli policisté již ve výchozím postavení a bylo tedy zjevné, že zákrok se chystá. V případě druhého zákroku byla situace velmi nepřehledná díky hluku jak hudby, tak od účastníků vyjadřujících tak nesouhlas s prvním zákrokem a zjevnou přípravou na druhý, které jimi byly oprávněně vnímány jako nezákonný zásah do jejich práv.

Při rozhodování o realizaci zákroku je třeba též respektovat ústavní zásadu nediskriminace vyjádřenou v čl. 4 odst. 3 Listiny příkazující, že „Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky“ ve spojení s čl. 1 věta první Listiny stanovícím, že „Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech“. I pokud byli žalovaní ve víře, že podmínky pro zákroky jsou splněny, lze v realizaci zákroků spatřovat velmi rozdílný postup ve srovnání se

shromážděními, kde dochází ke srovnatelné a často i větší a intenzivnější míře porušování právních předpisů. Provedením zákroků tak došlo k **porušení citované zásady nediskriminace.**

b) *Nerespektování mezí a způsobů zásahu*

Obdobná **kritéria** jako při zvažování podmínek pro možnost zákroků je nutno vzít v úvahu při **rozhodování o konkrétních donucovacích prostředcích a celkové intenzitě zákroků.**

Především zákonnost konání CzechTeku byla zřejmá, žalovaný konzistentně respektuje právní názor, že nešlo o akci podléhající zákonu č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím a tento předpis nebyl porušen. Užívání pozemku účastníky se dělo na základě platného právního titulu, smlouvy, a hudební produkce a další účinky akce samy o sobě také žádné právní předpisy neporušovaly, i když není vyloučeno, že by mohlo dojít k jednotlivým porušením konkrétních předpisů, ponejvíce ve formě přestupků jednotlivých osob.

V průběhu CzechTeku pře zákroky nedocházelo ze strany účastníků ani k ohrožení života či zdraví jiných osob ani k závažnému ohrožení či poškozování majetku jiných osob. Užívání pozemku bez souhlasu vlastníka (zejména se jednalo o jeden ze sousedních pozemků v užívání fyzické osoby, kde není tzv. zákonná licence průchodu) nelze považovat za ohrožení majetku, které by zakládalo adekvátní důvod zákroků; jde o (v praxi poměrně běžný) přestupek. Akcí nebyl ani narušen veřejný pořádek: pozemek byl vybrán daleko od staveb sloužících k bydlení, aby hudební produkce či případné další vlivy (světlo apod.) nikoho nerušily a skutečně nedocházelo k nadměrnému obtěžování okolí či jednání, které by se vymykalo obecně uznávaným pravidlům slušnosti.

Co se týče rizik možného ohrožení veřejného pořádku či majetku bylo rovněž známo, že CzechTek se koná již téměř desátým rokem a nikdy při něm nedošlo k násilí ze strany účastníků vůči okolí, ani k úmyslnému ničení majetku. Škoda na cizích pozemcích bývá zanedbatelná, resp. dočasná, neboť pravidelně bývá pozemek uklízen průběžně při akci a ještě po jejím skončení. Po loňském ročníku byl dotčený pozemek beze stop konání akce již následující měsíc. I toto je informace, kterou měla Policie ČR v době rozhodování o zákroku k dispozici.

Zákroky byly překročeny **rovněž zákonné meze, které platí, je-li záměr prováděn. § 6 odst. 1 zákona č. 283/1991 Sb.,** o Policii ČR výslovně zakazuje, „*aby osobám v souvislosti s touto činností (rozuměj výkonem služebních zákroků a úkonů) vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním záměrem*“.

§ 38 odst. 5 zákona o Policii dále opakuje obecnou zásadu proporcionality v případě použití donucovacích prostředků, když přikazuje povinnost dbát „aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil (rozuměj policista) osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání“.

Jak je uvedeno výše, jednání části účastníků lze kvalifikovat jako přestupky (zejména tři skutkové podstaty přestupků – neoprávněného užívání cizího majetku, mnohem méně pak neuposlechnutí výzvy veřejného činitele či porušení jiné povinnosti v nařízení kraje, zde dílčí povinnosti na úseku požární ochrany), tedy protiprávní jednání již svým vymezením nižší společenské nebezpečnosti. Většina účastníků CzechTeku však právní předpisy neporušovala a naprostá většina účastníků akce nekladla při zákrocích odpor.

V době zákroku byl jeho jediným Policií ČR deklarovaným důvodem možný trestný čin poškozování cizí věci s tím, že na místo Policií ČR vyslaný soudní znalec její výši ani neodhadl; pouze se vyjádřil, že jde o škodu nad hranicí škody nepatrné. V úvahu je nutné vzít i velmi nízký počet trestně stíhaných účastníků za jednání před započítáním zákroků.

V důsledku zákroku bylo poškozeno na zdraví více než sto osob z řad účastníků, z toho několik zranění je dosti vážných a následky přetrvávají dodnes. Mimo jiné i díky četným excesům jednotlivých policistů byla zákroky řadě osob způsobena újma na jejich lidské důstojnosti (např. způsobem bití bezmocných osob) a způsobena škoda na jejich majetku (např. úmyslným poškozováním vozů jednotlivými policisty).

I „práva majitelů okolních pozemků“, která byla nakonec jediným důvodem zásahu, byla zákrokem narušena podstatně více než průchodem a zdržováním se osob na nich (viz popis dopadů zákroků v části I. žaloby). I tímto nebyla dodržena zásada proporcionality přítomná v citovaném obecném zákonném pravidle pro služební zákroky a úkony.

Zásahy tak lze považovat za výrazně neadekvátní svému účelu.

Vzhledem k výše uvedenému lze mít za to, že pro zákroky nebyly dány podmínky dle zákona č. 283/1991 Sb. a během zákroků nebyly dodrženy podmínky pro jeho provádění podle stejného zákona a zákroky tak lze kvalifikovat jako nezákonný zásah správního orgánu z důvodu porušení ústavních zákonů – Ústavy a Listiny a zákona o Policii.

c) Poznámky k již prezentovaným stanoviskům žalovaných

Zákroky Policie ČR především neplní žádnou z úloh, jaké má trestní řízení tj. zjistit, usvědčit a potrestat pachatele trestných činů. Žalobce to považuje za nutné uvést, neboť dosavadní stěžejní argumentace

žalovaného ohledně oprávněnosti zákroků odkazuje na tři trestní oznámení vlastníků či uživatelů okolních pozemků podaných na neznámé pachatele z řad účastníků pro podezření z trestného činu.

Žalobce rovněž zdůrazňuje, že důvodem zákroků je pouze aktuálně probíhající porušování nejzávažnějších zákonů chráněných zájmů adresátem zákroku (viz dikce § 38 odst. 2 zákona o Policii stanovící, že *„donucovací prostředky je policista oprávněn použít v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku a ochrany veřejného pořádku, proti osobě, která je ohrožuje“*).

První žalovaný ve vystoupeních pro veřejnosti i ve Zprávě o příčinách, průběhu a důsledcích událostí na technoparty CzechTek 2005 pro vládu ČR (dále jen „Zpráva“) vypočítává údajné trestné činy a přestupky účastníků CzechTeku takovým způsobem, že to vyvolává dojem, že v době zákroku docházelo k masivnímu porušování právních předpisů. Skutečností je, že z celkových třinácti ve Zprávě uvedených právních kvalifikací trestných činů a přestupků, docházelo v okamžiku rozhodování o zákroku pouze ke dvěma typům protiprávního jednání: užívání cizích pozemků bez právního titulu a nereagování na výzvu policie k opuštění prostoru tj. k přestupku (tj. přestupek podle § 50 odst. 1 písm. b) a § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).

Kvalifikovat zdržování se na cizích pozemcích též jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 tr.zák. jak činí Zpráva, není možné. Chybí zde znak zavinění, zde úmyslu, neboť jak je uvedeno a prokázáno výše, bylo obecně známo, že pozemek společnosti Italinvest lze na základě smlouvy s vlastníkem užívat. Účastníci však neznali hranice pozemků, žádosti části z nich vůči veliteli zákroku o poskytnutí informace, kde se nachází, nebylo vyhověno. Ani znak skutkové podstaty „poškození“ zde nebyl naplněn.

V ojedinělých případech několika účastníků došlo k házení předmětů na policisty jako reakce na výzvu k opuštění pozemku. Toto zřejmě naplňuje znaky trestného činu útok na veřejného činitele podle § 155 tr. zák. a, výtržnictví podle § 202 tr. zák. Šlo o individuální akce, zvládnutelné zákrokem přímo proti těmto osobám. Tak by bylo umožněno i trestní stíhání těchto osob. Dle Informace Krajského státního zastupitelství v Plzni ministru spravedlnosti č.j. 1SPR 246/2005 bylo ke dni 29.8.2005 zahájeno pouze pět trestních stíhání pro trestný čin útoku na veřejného činitele dle § 155 tr.zák. a pouze dva z toho vůči jednání trvajícím v době přípravy či konání zákroku, což svědčí jak o ojedinělosti tohoto jednání, tak o tom, že zákrokem pod jednotným velením byl možná zmařeno trestní stíhání dalších osob po útok na veřejného činitele.

Důkazy:

1. Zpráva o příčinách, průběhu a důsledcích událostí na technoparty CzechTek 2005 (příloha č. 1)
2. Informace Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 29. 8. 2005, č.j. 1SPR 246/2005 podanou ministru spravedlnosti o stavu

- řízení v trestních věcech, které mají svůj základ v událostech souvisejících s konáním technoparty CzechTek 2005 (příloha č. 10)
3. článek „CzechVztek 2005“ ze dne 1.8.2005, Jan Kovalík, Respekt č. 32/2005 (příloha č. 11)
 4. reportáž „Zásah policie na technoparty u Mlýnců“ ze dne 31.7.2005, 13,00 hod, ČRo 1 – Radiožurnál: Zápisník domácích zpravodajů, Lubomír Smatana – přepis ČRo (příloha č. 4)
 5. výpověď Michala Chylíka, Praha 6
 6. Článek „Louka se po technoparty opět zelení“ ze dne 31.8.2005, Richard Beneš, Blesk – internetová verze (příloha č. 12)
 7. Článek ze dne 19.9.2005 „Policie přihlížela hajlování“, Robert Malecký Lidové noviny, internetová verze (příloha č. 13)

IV.

Akce CzechTek se koná od roku 1994 každoročně, menší akce tohoto typu probíhají v počtu několika do roka. Došlo k vyjádření představitele žalovaného, ministra vnitra Františka Bublana, avizujícímu podobný postup Policie ČR při podobných akcích a žalování v projevech k jiným subjektům státní moci i vůči veřejnosti trvají na tom, že nedošlo k porušení zákona ze strany Policie ČR.

Hrozí tedy, že při zákonném konání akce pod širým nebem, kde by se menší část účastníků dopouštěla přestupků, Policie ČR zasáhne. V riziku postihu podobným neoprávněným zásahem veřejné moci se tak ocitá velmi velký počet kulturních, zájmových i zcela spontánních akcí nejrůznějšího typu. Znakem tohoto rizika je navíc, že je, že postoj žalovaného umožňuje uvážení Policie ČR, zda proti akci zasáhne. Jak praxe Policie ČR ukazuje, jde o uvážení široké a nepředvídatelné, kde roli hraje zřejmě i příslušnost účastníků akcí tohoto typu k různým sociálním subkulturám, tedy výrazně diskriminační prvek.

Z výše uvedeného je zřejmé, že existuje hrozba opakování tohoto zásahu.

V důsledku zásahu resp. zranění oka při něm utrženém je žalobce dosud v pracovní neschopnosti s nejistou prognózou na vývoj zranění. Musí užívat lék Aescin na vstřebávání krve v oku, dochází na pravidelné sledování stavu lékařem a 30.8.2005 postoupil operaci levého oka, kdy mu byla laserově připevňována rohovka a odstraněn sklivec. Zatím není jisté, zda byla operace úspěšná.

V důsledku zranění má žalobce trvale zúžené zorné pole levého oka, trvalé rozostření vidění a omezenou vnímavost intenzity světa. To má a bude mít důsledky na jeho profesní život – pracuje jako asistent režie a kameraman s tím, že tuto práci vykonává jako osoba samostatně výdělečně činná. Jen do podání této žaloby přišel žalobce o několik zakázek v hodnotě řádově desítek tisíc Kč. V důsledku zranění a jeho léčby nesmí žalobce létat letadlem (zřejmě dočasně), trvale nebude moci již

nikdy provozovat své volnočasové aktivity – potápění (je držitelem potápěčské licence „pokročilý potápěč“), bojový tanec capueru a box.

V současné době tedy vůči žalobci trvají důsledky zásahu.

Důkazy:

1. Zpráva o příčinách, průběhu a důsledcích událostí na technoparty CzechTek 2005 (příloha č. 1)
 2. Článek internetového zpravodajství Novinky.cz ze dne 26.8.2005: „Bublan: Při další technoparty policie zakročí“ (příloha č. 14)
 3. výslech svědka Františka Bublana, adresa pro doručování Ministerstvo vnitra ČR, Nad Štolou 3, 170 34, Praha 7, ministra vnitra
 4. výslech svědka Vladislava Husáka, adresa pro doručování Policejní prezidium PČR, Strojnická
 4. Článek ze dne 19.9.2005 „Policie přihlížela hajlování“, Robert Malecký Lidové noviny, internetová verze (příloha č. 12)
 4. výpověď žalobce
 5. lékařská zpráva MUDr. Zuzany Flórové z FN v Plzni ze dne 30.7.2005 (příloha č. 6)
 6. lékařská zpráva MUDr. Pavla Němce z Oční ambulance Ústředné vojenské nemocnice ze dne 1.8.2005 (příloha č. 7)
 7. lékařská zpráva MUDr. Pavola Veselého z Oční kliniky FN královské Vinohrady ze dne 31.7.2005 (příloha č. 8)
 8. lékařská zpráva Oční kliniky Ústřední vojenské nemocnice ze dne 1.9.2005 (příloha č. 9)
- s výhradou důkazů dalších

V.

Žaloba je ve smyslu ustanovení soudního řádu správního, která omezují přípustnost pouze na ty případy, kdy nelze nápravy dosáhnout jinými právními prostředky, přípustná.

Nelze mít pochyby o tom, že žalovaný zásah žalovaného lze podřadit pod pojem „uplatnění státní moci“, tak jak jej zná Listina práva svobod v čl. 2 odst. 2, respektive Ústava v čl. 2 odst. 3. Postup žalovaného byl uplatněním síly, jejíž uplatnění bylo nařízeno v rámci režimu subordínace, která je odvozena od státních orgánů a to v rámci postupu předpokládaného zákonem (pro jiné případy). Je nepochybné, že se žalovaný vydával za orgán, který uplatňuje státní moc, a že ti, kterým bylo toto uplatnění adresováno, včetně žalobce, se vzhledem ke všem okolnostem mohli domnívat a také domnívali, že se jedná o uplatnění moci státu. Dle tvrzení žalobce byl postup žalovaného postupem, který zákon nedovoluje, nicméně byl nepochybně výkonem státní moci; v daném případě *contra legem* a tedy nepřípustný.

V úvahu přicházejí pouze prostředky veřejnoprávní ochrany, respektive ochrany, která zhodnotí správnost, zákonnost či přiměřenost této veřejnoprávního zásahu.

Nelze užit zákonná ustanovení o náhradě škody způsobené výkonem veřejné moci, která mají smíšenou povahu. Takový postup totiž nezkoumá oprávněnost či neoprávněnost postupu či rozhodnutí, ale pouze existenci právního nároku na škodu, který nemusí být založen protiprávním postupem, ale pouze nesprávným postupem či jinou zákonem předpokládanou skutečností. Samotný protiprávní postup v na druhou stranu nemusí ani implikovat vznik náhrady škody ve smyslu občanského práva. Žalobce se domáhá zákazu právně nepřípustného postupu žalovaného do budoucna. Žalobou o náhradu škody nelze takovému jednání do budoucna čelit a proto nelze takový postup považovat za a jiný prostředek ochrany práva. Je totiž prostředkem ochrany zcela jiného práva.

Je otázkou, zda lze užit k ochraně práva jiné právním předpokládané prostředky, jejichž povaha má rovněž ryze veřejnoprávní charakter. V úvahu přicházejí prostředky trestněprávní ochrany, prostředky obrany v rámci kontrolních mechanismů policie a jiné správněprávní prostředky. Trestněprávní prostředky ochrany zákonem chráněných zájmů nelze ve smyslu příslušného ustanovení soudního řádu správního vůbec považovat za prostředek domáhání se práva, protože trestní řízení je otázkou vztahu mezi státem a pachatelem a poškozený se na procesu účastní pouze v rámci uplatnění soukromoprávních nároků. Trestní právo dokonce nepředpokládá, že trestní řízení plní ve vztahu k poškozenému satisfakční roli. Dalším důvodem, proč není trestní řízení možným prostředkem ochrany práva, je skutečnost, že zkoumá, zda spáchal někdo trestný čin a nezkoumá, zda se žalovaný dopustil nezákonného postupu, což není a nemůže být totéž. V daném případě existuje, s jistou nadsázkou řečeno, dokonce dost důvodů se domnívat, že osoby, které žalovaný zásah řídily nebo se jej účastnily, nemohly být s ohledem na povahu zásahu příčetné, což je okolnost, která je podmínkou trestní odpovědnosti, ale nezakládá podmínku nezákonného postupu orgánu státu.

V rámci zákonem předpokládaných postupů neexistuje žádný správně právní prostředek, který by umožňoval přezkum postupu policie a který by mohl vést k ochraně práva, a to ani možné stížnosti na postup policie či její vnitřní kontrola v rámci subordinace podle zákona o policii České republiky. Za takový prostředek by bylo možné považovat takové zákonem předpokládané a zaručené řízení, které by bylo zahájené na návrh, které by muselo tento návrh vyčerpat, ve kterém by se orgán musel vyrovnat se všemi návrhy, včetně těch procesních a důkazních, a ve kterém by strany měly rovné postavení před orgánem, který by byl nestranný v materiálním i formálním slova smyslu. Takové jiné řízení neexistuje. Za prostředek ochrany práva by bylo možné považovat také takové řízení, které by zmíněné standardy nedodržovalo, ale bylo přezkoumatelné v řízení (kupříkladu soudním), které by takové standardy dodržovalo. Ani takové řízení ovšem neexistuje.

Podle českého práva vnitrostátního či inkorporovaného práva existují prostředky ochrany, které ovšem nemají povahu řádných prostředků. Jsou jimi ústavní stížnost, a stížnost podle Úmluvy o ochraně základních práv a

svobod. Tyto mimořádné prostředky by ovšem neměly (a právně nemohou) předcházet řádným prostředkům a jejich užití dokonce předpokládá užití všech řádných prostředků, kterým je i tato žaloba. Před vyčerpáním této žaloby nelze těchto prostředků užít.

VI.

Není jasné, zda Policie ČR vykonávala zásah v postavení správního orgánu nebo ozbrojeného sboru, tak jak rozlišuje § 83 SŘS. Z důvodů procesní opatrnosti proto žalobce žaluje více subjektů, které přicházejí v úvahu dle různých výkladů zmíněného ustanovení (díky malé četnosti žalob tohoto druhu ještě nelze převzít výklad judiciální).

S ohledem na okolnosti zásahu nelze pluralitu žalovaných, která vyplývá z netransparentnosti celého žalovaného jednání, považovat za šikanózní výkon práva.

Žalovaní mají všichni sídlo v obvodu Městského soudu v Praze a dle ustanovení § 7 odst. 1 a 2 SŘS je v případě každého ze žalovaných **dána věcná a místní příslušnost tohoto soudu.**

VII.

K zásahu, jenž je touto žalobou napadán, došlo 30.7.2005; v tento den se o něm žalobce též dozvěděl. **Žaloba je podávána** dne 30.9.2005, **tedy v zákonné dvouměsíční lhůtě** podle § 84 odst. 1 SŘS ve spojení s § 40 odst. 2 SŘS.

VIII.

Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu do jeho veřejných subjektivních práv a že hrozí opakování takového zásahu, navrhuje žalobce, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

r o z s u d e k

- 1. Žalovanému se přikazuje, aby upustil od nezákonného zasahování do žalobcových práv a umožnil mu nerušeně se účastnit tanečních akcí, které se konají na pozemcích v soukromém vlastnictví se souhlasem vlastníka, případně takové akce pořádat nebo spolupořádat.**
- 2. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, jak budou určeny soudem, do tří dnů od právní moci rozsudku, poštovní poukázkou na adresu žalobce.**

Tomáš Pavlacký